27.08.2000

לרותי האחת והיחידה !

יקצר הדף ותכלה העט,
כדי להביע את רגש תודתינו,
ואת רחשע לבנו העמוקים,
על טיפולך המסור והאוהב באבינו,
מרדכי נקש זייל
על הביצוע ומעל לכל על היחס.

החיוך התמיד ומאור הפנים
שאיתם תמיד הגעת אליו,
גם בבית בימים הטובים יותר
וגם בעיתים קשות כשהיה מאושפז,
תמיד ידעת את המורל והמוטביציה
שלו להרים.
בחיוך, בריקוד ובמילים חמות,
מעודדות, ומליאותלצון
להוסיף לחיות.

גם בימים שהיו קשים לך,
לא וויתרת ובאת לעבודה.
ואבא מצידו החזיר לך אהבה
דאגה וחיבה מלוא חופניים.
תמיד שאל: רותי שתית? לקחת תרופות?
וכל מי שהסתכל עליכם מהצד
התרגש והרגיש שהכימיה ביניכם זורמת.

בקיצור היית הרבה יותר ממטפלת.
על כן בשבילנו תמיד תיזכרי כ "מלאך" של אבא.
" ישר כח "
הרבה בריאות
נזכור אותך לעד באהבה
ובהוקרה

משפחת נקש